

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. IV. Vtrum peccator sumens corpus Christi casramentaliter peccet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

mentum cum fructu. 2. si quis non sumens reipsa, accendatur desiderio ad illud accedendi. 3. dicitur etiam sumere spiritualiter per fidem in carnem Christi. 4. cum suscipitur in figurâ, quâ ratione Patres antiqui Testamenti comedentes manna de celo dicitur spiritualiter illud manducasse. 5. quando quis mystico corpori Christi incorporatur, quo sensu Aug. libro 1. de peccatorum meritis, cap. 20. asserit illud Ioannis 6. nisi manducaveritis &c. etiam ad paruulos pertinere, quos docet sine participatione corporis, & sanguinis Domini vitam in se habere non posse. videri etiam potest libro 3. cap. 4. vnde ex illis & similibus locis Augustini colligi nequit Sacramentum Eucharistiae esse saltem in voto ad salutem necessarium, quia non vult rem in Sacramento contentam, ipsam scilicet corpus Christi, debere saltem in voto sumi, ut quis salutem consequatur, sed rem Sacramento significatam, vñonem scilicet cum Christo & cum corpore eius mystico esse necessariam ad salutem.

ARTICVLVS II.

Utrum solius hominis sit hoc Sacramentum spiritualiter sumere?

AFFIRMAT; quamuis enim Angeli vniantur Christo per charitatem, non possunt tamen dici spiritualiter hoc Sacramentum manducare, prout spiritualis manducatio dicit desiderium sumendi Christum sub speciebus, sed hoc soli homini potest competere.

ARTICVLVS III.

Utrum solus homo iustus possit Christum sacramentaliter manducare?

NOTANDVM ex D. Thom. aliquos existimasse peccatorem non manducare hoc Sacramentum, dicentes quod cum primum eius labijs admoetur Christi corpus, desinat esse sub speciebus; quam positionem docet esse erroneam. Itaque

Respondet non solum iustum, sed etiam peccatorem posse Christi corpus sacramentaliter manducare. Probat, Christi corpus tamdiu est sub speciebus, quamdiu panis substantia sub iisdem remaneret, si non esset destructa per sui conuersionem in corpus Christi; atqui non desineret antequam species corrumpere, quod non fieret antequam virtute caloris naturalis alterarentur in stomacho, ergo à primo ad vltimum corpus Christi non desinit esse sub speciebus, cum primum ille tanguntur à labijs sacerdotis, & proinde illud sumi potest à peccatore. quod est de fide, ut patet ex Apostolo 1. ad Cor. 10. non potestis calicem Domini bibere, & calicem demumiorum, non potestis mensam Domini participes esse, & mensam demoniorum. ubi docet eos, qui idolis seruiunt, non posse licite ad hoc Sacramentum accedere, quod frustra diceretur, si peccator non posset hoc Sacramentum reipsa suscipere. Item Apost. c. 11. dicit: quicumque manducauerit panem huius, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis & sanguinis Domini. item: qui enim manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus Domini. quæ omnino supponunt peccatores

posse reipsa corpus Domini sumere. idem patet ex Trid. sess. 13. cap. 8. & ex eo quod Ecclesia in festo corporis Christi canat: *sumunt boni, sumunt mali*. idem tradiderunt plurimi Patres, si qui autem videantur negare peccatores manducare hoc Sacramentum, vel dicere solos iustos id facere, intelligendi sunt de spirituali manducatione, & vtili ad salutem, quia hoc Sacramentum tum demum sumitur spiritualiter, cum sumitur cum fructu, & vtiliter ad vitam æternam obtinendam

Docet idem D. Thom. non solum peccatores fideles, sed etiam infideles sumere corpus Christi, immò & mures &c. infidelem tamen vel murem non dici manducare sacramentaliter, si vox, *sacramentaliter*, determinet actum sumentis, quia cum non norint Sacramentum, non vtuntur illo, ut Sacramento, sed ut cibo communi. quâ ratione qui putans hostiam non esse consecratam, illam sumeret, non sumeret sacramentaliter, cum ex sua intentione non sumeret ut Sacramentum, sed ut communem cibum.

ARTICVLVS IV.

Utrum peccator sumens corpus Christi sacramentaliter peccet?

AFFIRMAT. Notandum non tantum velle peccare eum, qui accedit ad hoc Sacramentum cum affectu peccati mortalis, sed etiam eum, qui accedit cum eiusdem peccati conscientia, ut patet ex fine corporis & ex responsione ad 2.

Probat autem peccare, quia res huius Sacramenti est corpus Christi mysticum, & proinde quisquis ad hoc Sacramentum accedit, significat se esse Christo vniti, & eius membris incorporatum, quod fit per fidem charitate formatam, quam peccator non habet. quæ ratio videtur difficilis, cum ex assumpto non videatur villo modo sequi accedentem ad Sacramentum Eucharistiae significare se esse Christo vniti, sed potius per ipsam sumptionem vniri, cum Sacramenta efficiant id quod significant. verum ratio bene intellecta legitime concludit. pro quo

Notandum, quod hoc Sacramentum dicatur Sacramentum vnionis, & charitatis, non quod ex sua institutione conferat primam vnionem, quæ fit per charitatem; sed quod specialiore quadam significet vnionem cum Christo, & eius membris, tanquam cum participibus eiusdem conuiuij, quia per modum cibi illam significat, quæ vnio supponit sumentem iam charitate cum Christo vniti: cum ergo in peccatore non supponatur vnio cum Christo, & eius membris per charitatem, Sacramentum Eucharistiae in eo non sortitur suum significatum seu rem significatam, specialiter scilicet illam vnionem per augmentum charitatis, & proinde S. Thom. optime colligit peccatorem accedentem ad hoc Sacramentum falsum significare, & peccare.

In solutione primi tradit differentiam inter manducationem, & simplicem contactum huius Sacramenti, quod peccator manducans Christi corpus in mortali peccet, tangens verò per se loquendo non peccet. cuius varias reddit rationes. solida est ea, quod communicans in mortali, quantum in se est, falsam reddat significationem Sacramenti, quod non facit, qui simpliciter

R r tangit;

Ex licetur PP. qui videntur dicere peccatores non manducare.

Qui sumet hostiam, putans eam non esse consecratam, non sumet sacramentaliter.

Resp. affir.

Explicatur ratio 3. Thom.

Peccator accedens significat falsum quantum in se est.

Secus si quis tantum tangat, vel videat.

tangit: nam per simplicem contactum non significatur quod aliquis sit vnus Christo, eiusque membris per charitatem. idem dicendum est de visu.

ARTICVLVS V.

Utrum accedere ad hoc Sacramentum cum conscientia peccati sit grauissimum omnium peccatorum?

Resp. neg.

Communi-
care cum
conscien-
tia peccati
mortalis
maius est
peccatum
quouis alio
in puras
creaturas
admisso.

NEGAT, quia peccata quae Deum in se respiciunt, vt infidelitas, blasphemia, per se loquendo, sunt grauiora; per se tamen maius est peccatum communicare cum conscientia peccati mortalis, quam sit vllum aliud in puras creaturas commissum.

D V B I V M. I.

Utrum sit peccatum ad hoc Sacramentum accedere cum conscientia peccati mortalis, & quantum illud sit?

6.

Lutheri-
ror.

Et Caluini

Non con-
sistit cum
eorum prin-
cipijs.

7.

Concl. Ca-
thol. pecca-
re mortali-
ter, qui cu
conscientia
peccati
mort. acce-
dit.
Trid.
i. Cor. 11.Probatur 2.
ex PP.
Clem.
Cyprian.

QUAMVIS resolutio huius dubij ex dictis superiori quest. possit elici, nihilominus propter haereticos nostri temporis id examinandum est: nam, vt refert Bell. lib. 4. de Eucharistia, cap. 17. §. hanc esse Lutheri, Lutherus docet eos, qui tristes, afflictas, perturbatas &c. habent conscientias, posse securè ad hoc Sacramentum accedere, immò furorem esse praeparatorijs confessionibus se mundos reddere; quod etiam docet Caluinus, eodem teste Bellarm. atque ita iuxta illorum sententiam multitudo peccatorum est optima dispositio; vt quis ad hoc Sacramentum accedat, quae tamen doctrina non consistit cum eorumdem principijs de fide iustificante, nam si requiratur fides specialis, vt aliquis ad hoc Sacramentum accedat, eaque iustificet, sequitur nullum posse accedere ad hoc Sacramentum in peccato mortali existentem.

Fides catholica docet eum, qui cum conscientia peccati mortalis accedit ad hoc Sacramentum sine vlla dispositione, mortaliter peccare, quod aperte supponit Trident. sess. 13. cap. 7. & can. 11. Probatur 1. ex Apostolo 1. ad Cor. 11. *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat, qui enim manducat, & bibit indigne, iudicium sibi manducat, & bibit, non diiudicans corpus Domini.* quo loco vult, vt accessurus ad hoc Sacramentum suam conscientiam diligenter excutiat, quod examen eo tendit, vt notet num se aliquo mortali irretitum sentiat. vult ergo nullum posse ad hoc Sacramentum accedere nisi probabiliter existimet se à mortali immunem, consequentia. Probatur, quia Apostolus requirit examen, ne quis indigne sumat corpus Domini in iudicium animae & condemnationem.

Probatur 2. ex Clemente lib. 7. Constitutio-
num Apostolicarum, cap. 27. *si quis sanctus est, ac-
cedat; si non est, curet, vt fiat per penitentiam.* Cypria-
no serm. de lapsis referente exempla eorum qui
grauiter puniti sunt eo quod in peccato mortali
ad hoc Sacramentum accessissent. quo videtur
alludere Apostolus post verba à nobis relata sub-
dens: *ideo inter vos multi infirmi, & imbecilles, & dor-*

miunt multi. quibus verbis insinuat varios propter
indignam communionem punitos etiam morte
temporali. Aug. tract. 16. in Ioan. dicente: *multi*
*de altari accipiunt, & moriuntur, & accipiendo moriun-
tur.* Et paulo post: *panem celestem spiritualiter man-
ducate, innocentiam ad altare apporiate, peccata, etsi sint
quotidiana, non sunt mortifera.*

Probatur 3. hoc Sacramentum est viuorum,
igitur nullus cognoscens se spiritualiter mortuum
potest ad illud absque peccato accedere. Proba-
tur, qui ita est constitutus, ponit obicem effectui
Sacramenti. videri potest Trid. sess. citata, cap. 2. &
7. vbi ex summâ huius Sacramenti dignitate osten-
dit recipiendum esse cum summâ reuerentiâ, san-
ctitate, & puritate.

Neque obstat quod hoc Sacramentum dica-
tur panis vitae; quia non ita vocatur, quod dire-
ctè, & per se sit institutum ad primam gratiae
collationem, sed quod vitam conferuet, & per-
seruet à mortalibus, quod sit pignus vitae æ-
ternæ.

Ex dictis patet hoc peccatum non oriri ex ali-
quo præcepto positivo, vel posituâ alterius vo-
luntate, prohibentem hoc Sacramentum in sta-
tu mortali recipiatur, sed oriri ex conditione hu-
ius Sacramenti, positâ eius institutione, & id qui-
dem de priori dubij parte. Quantum ad poste-
riorem

Dico 1. hoc peccatum, per se loquendo, est
mortale contra religionem. prior pars patet ex
Apostolo supra citato. item ex eo quod sit gra-
uis deordinatio primario effectui Sacramenti
obicem ponere. posterior pars patet ex eo quod
hoc peccatum sit contra reuerentiam rebus sacris
debitam.

Dico 2. non est tamen maximum peccatum. est
communis & certa, quia constat peccata oppo-
sita virtutibus Theologicis esse grauiora, simili-
ter peccata quae Deum immediatè respiciunt. §.
peccata commissa contra humanitatem Christi
existentem in statu naturali per se loquendo sunt
maiora, vt contumelia in Christum prolata, pro-
ditio Christi, flagellatio, occisio: nam censetur
maior iniuria ita in Christum se gerere, quam hoc
Sacramentum sumere sine debita præparatione.
videri potest D. Thom. art. 5. ad 14. contra hoc
ipsum Sacramentum varijs modis potest grauius
peccari, quam indignâ communionem, vt si pedi-
bus conculetur, si proiciatur in lutum, proi-
ciatur canibus, quia illis modis grauior inferitur
Sacramento iniuria, & huiusmodi actiones non
possunt proficisci aliunde, quam ex odio, & con-
temptu religionis.

Probatur, peccatum quod committitur acce-
dendo ad hoc Sacramentum cum conscientia pec-
cati mortalis consistit in hoc, quod censetur gra-
uis iniuria fieri si ponatur obex effectui Sacramen-
ti, quod longè minus est, quam si corpus Christi
in se, vel in suo velamento indignè tractetur: po-
steriora etiam peccata procedunt ex longè viliori
astimatione ipsius corporis Christi, vel Sacra-
menti.

Ceteris tamen paribus hoc peccatum est gra-
uius, quam sint ea, quae puras creaturas respiciunt,
vt D. Tho. add. & quam ea, quae committuntur
in alia Sacramenta.

Aduerte accedentem ad hoc Sacramentum eo
grauius peccare, quod grauioribus, & plurius
peccatis est irretitus. videri potest D. Thom.
ad 2. vnicum tamen peccatum committere in

eo con-